

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminecă
sub direcția unui comitet
Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra“

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Muncim și luptăm pentru noi

Neamul românesc s'a asemănat cu un stejar care crește în inima Carpaților, cu rădăcinile înfipte în adâncurile pământului unde nimeni nu le-a putut ajunge și tăia, iar cu ramurile stufoase și puternice crescute la răsărit până la Nistru, la apus până la Tisa, la miazăzi până la Dunăre și la Marea Neagră. Dacă nici o putere a firii și nici o voință dușmănoasă n'a putut stărpi rădăcinile stejarului, ramurile lui crescute spre răsărit și apus, au fost adeseori tăiate ori ciuntite de furtunile ce s'au apropiat, ca niște vântoase turbate, să smulgă stejarul românesc din rădăcini.

În vreme de pace frunzele stejarului nostru le-au ros adeseori omiziile, — neamuri străine cari venind la noi ca oaspeți, au ajuns să ne adune smântâna, să ne mănânce ele rodul muncii noastre. Grozii și baronii la apus, în iobăgia noastră, — Grecii și jidanii la răsărit de Carpați au supt veacurile din urmă vloga neamului nostru.

În vreme de războiu crengile dinspre apus ale stejarului românesc au fost tăiate pe câmpuri de bătae străine: veacuri întregi feciorii și bărbații noștri au sângerat în lupte pentru mărirea altor neamuri dușmănoase nouă, pentru creșterea puterii lor. Iar la răsărit de Carpați feciorii și bărbații țării au pus pieptul la bătae, mai adeseori decât fiil ori cărei alte țări, pentru a stăvili năvălirile dușmanilor. Ramurile stejarului românesc au fost tăiate și aici nu numai pentru moșia românească, ci pentru apărarea întregii Europe.

Soartă grea și amară, dar care n'a reușit să ne răpună. Unirea într'o singură țară în 1918 ne-a scăpat, în sfârșit, să mai muncim și să ne mai vărsăm sângele pentru alții. De atunci întreg neamul românesc a început să trăiască și să lupte numai pentru binele lui. Deși noi ne-am născut ca neam cu aproape două mii de ani înainte și am putea fi numiți un popor vechiu, totuși prin faptul că putem pune toate puterile noastre în slujba țării și a neamului, numai din 1918 suntem un popor tânăr. Adecă unul care încă n'am putut arăta lumii de ce suntem în stare atunci când muncim și luptăm pentru noi, cu toate puterile noastre unite.

Putem, de-atunci, să nu mai lăsăm să ne mănânce frunzele stejarului nostru omiziile streine în vreme de pace, nici să ne mai vărsăm sângele în lupte decât pentru apărarea noastră și a Țării.

De aceea, la 1918 neamul românesc a ajuns la o mare cotitură a istoriei sale: a eșit de pe cărările întortochiate și a pornit întreg pe un singur drum drept, al nostru, drum ce nu va mai coborî ci ne va urca mereu spre un viitor tot mai bun și tot mai fericit. De-atunci avem și putința să propășim în toate cele bune ale omului în lume, și să arătăm lumii ce putem face cu puterile sufletului nostru, când le folosim și le cheltuim numai pentru noi.

Mărețe serbări naționale și ostășești la Sibiu

Sibiului, oraș de veche tradiție națională și ostășească i-a revenit, din nou cinstea, de a primi înaltă vizită a M. S. Regelui Mihai I, a Conducătorului Statului și a Primului Ministru, pentru a lua parte la actul înălțării în gradul de sublocotenent a promoției „Mihai Viteazul“ și pentru a decora drapelul unităților care s'au distins în luptele războiului din Răsărit.

Din acest prilej, Sibiul s'a înfășurat Duminecă 18 Iulie a. c. în haină de aleasă sărbătoare, așa cum a făcut-o ori decâte ori a primit pe vatra sa pe conducătorii destinului neamului.

Din toate colțurile regiunii, țărani, îmbrăcați în portul care ne cinstește ființa noastră, au alergat și ei la Sibiu pentru a asculta cuvântul mult așteptat, al celor cu răspundere și cu sarcina de a duce la îndeplinire dorurile Ardealului.

Aleasa sărbătoare națională și ostășească s'a desfășurat, în Piața din centrul orașului, care poartă numele Regelui Ferdinand I, cel dintâiu Rege întregitor de țară, în granițele firești. Aci s'au înălțat tribunele pe care au luat loc înalții oaspeți, înconjurați de reprezentanții oficialităților și de atașajii militari ai diferitelor state.

Sosește M. S. Regele

Sosirea în piață a M. S. Regelui, care era însoțit de Conducătorul Statului și de Primul Ministru, a fost anunțată de trompetiști. Armata a luat poziția pentru onor, iar muzica militară a intonat Imnul Regal.

După trecerea în revistă a noii promoții de sublocotenți, M. S. Regele a luat loc pe tribuna regală, împreună cu Conducătorul Statului și Primul Ministru.

În tribuna invitaților au mai luat loc, alături de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, d-na Maria Mareșal Antonescu și d-na Veturiă Goga.

Un sobor de preoți în frunte cu P. S. Sa Partenie Ciopron, episcopul armatei a săvârșit o slujbă religioasă, la sfârșitul căreia se face stropirea cu apă sfințită a drapelului aduse pentru decorare și a noii promoții de sublocotenți.

De General Pantazi, ministrul Apărării Naționale dă citire înaltului decret-regal, prin care se acordă legiuilele stindarde pe Comandament diviziilor care, fiind citate de trei ori pe armată pentru fapte glorioase, au binemeritat această înaltă răsplătire... Panglicile cu decorații sunt legate cu însăși mâna Suvranului, pe pajura fiecărui drapel.

După săvârșirea actului decorării drapelului, d-l General Pantazi, dă citire înaltului decret-regal, de înălțare în grad a noilor ofițeri din promoția „Mihai

In scurtă vreme înainte de prăbușirea granițelor noastre am arătat o parte din ceea ce putem face: ne-am făcut stăpâni pe pământul muncit de noi; am dat năvală la izvoarele lumii — școli de tot felul, — am dat năvală la negoț și meșteșuguri, am început să umplem orașele, și în anii din urmă am scuturat omiziile de pe negoțul și industria românească. Iar în noul războiu pentru hotare tot neamul românesc împreună a dat dovezi de minuni de vitejie.

Faptul acesta că, de-abia din 1918, pu-

Viteazul“. M. Sa Regele dăruiește, cu mâna proprie sabia de onoare șefilor de promoție a tuturor școlilor militare.

Legământul șefului promoției „Mihai Viteazul“

Din șirul promoției „Mihai Viteazul“, înaintează spre tribuna în care se afla M. Sa Regele, sublocotenentul Stanciu F. Constantin, pentru a rosti o ini-moasă cuvântare, spunând printre altele:

Primum tresa de sublocotenent în inima Ardealului.

Suntem pătrunși de sensul înalt al acestei alegeri și ne cutremurăm cu mândrie de datorita ce ne revine. Ne dăm seama că ne așteaptă o muncă grea și o luptă mare, dar suntem pregătiți pentru cazul suprem. Suntem gata!

Un semnal așteptăm pentru a porni cu toții într'un iureș, strigând atunci ca și acum: „Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai, Regele tuturor românilor! Să trăiască Majestatea Sa Regina Mamă Elena! Să trăiască Domnul Mareșal Antonescu, Conducătorul Statului Român!“

Cuvântarea Conducătorului Statului

A luat apoi cuvântul dl Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, care adresându-se mai întâi M. Sale Regelui a spus următoarele:

MAJESTATE,

Pe pământul sfâșiat și cernit al Ardealului, primiți azi închinarea de credință prin care noua promoție de ofițeri se leagă să apere onoarea, unitatea Patriei și drepturile veșnice ale Neamului nostru.

Azi, Sire, a vorbit aci cel mai tânăr dintre ofițeri și îi răspunde cel mai bătrân ostaș, din cea mai veche promoție a armatei noastre.

Nimic pe acest pământ nu ne va putea împiedeca să facem din această unire a sufletelor românești, forța care va trebui să ne ducă la unirea tuturor drepturilor noastre.

Să ne privim în față pe noi înșine, să ne privim prietenii și dușmanii, pentru a striga cu încredere: Neamul românesc nu piere!

Noi am purtat aci, în Carpații noștri — cari ai noștri au fost și ai noștri vor rămâne — povara veacurilor, pe care am dus-o pe culmile Crucii, respectând totdeauna legile sfinte ale dreptății, poruncile aspre ale onoarei și cinstirea curată a adevărului față de noi înșine, față de prieteni și față de dușmani. Noi ne-am născut pe acest pământ.

(Continuare în pagina 8)

tem munci și lupta numai pentru noi, are o greutate istorică pe care trebuie să ne dăm silința să o înțelegem cu toții: ca niște cetățeni conștienți, nici un câștig, nici material nici sufleteș, nici din războiu, nu mai trece la strein, ci ne îmbogățește pe noi înșine, neamul nostru, și ni l'întărește.

Numai înțelegând acest adevăr vom ști că alta, mai bună și mai îndrăznească, trebuie să fie de-acum și munca și lupta noastră. Că e nevoie să fim alți oameni!

I. Agârbiceanu.

Pe urmele Domnului

Crede și te vei mântui

În orașul Capernaum din preajma lacului Ghenezaret Mântuitorul săvârșește încă o minune: minunea vindecării unui slăbănog, despre care ne istorisesc sfinții evangheliști Matei, Marcu și Luca. Sfinții evangheliști spun, că slăbănogul a fost adus la Domnul de niște tovarăși de ai săi, pentru că el nu se putea mișca din pat. Se vede că era un om greu bolnav. De altfel slăbănogirea sau cum îi zicem, azi, paralizia este o boală grea. Ea se arată și azi la mulți oameni și-i întinde la pat. Impotriva acestei boli doctorii prea puțin pot face. Cu atât mai puțin au putut face pe timpul Domnului, când medicina nu era așa de înaintată.

De bună seamă, că slăbănogul a cercetat mulți doctori și a cheltuit mulți bani să se vindece, dar totul a fost zadarnic.

Bietul om! Ce chin pe el! Se sbuciuma și se frământa în pat, în chinuri mari, fără ca cineva să-i poată ajuta.

Dar un fapt frumos ne istorisește Sf. Evanghelie. Prietenii nu l-au părăsit pe bolnav. Frumos lucru este acesta, ca prietenii să rămână credincioși și atunci, când omul se află în necaz și strâmtoare. Aceștia îl cercetau și căutau să-l mângăie cu câte un cuvânt bun și dulce. Îi recomandau doctori și încercau să-i aline și ușureze suferințele, dar fără niciun rezultat. Bolnavul tot mai mult pătimea.

Iată însă că într-o zi unul dintre prieteni îi aduce bolnavului, tocmai când acesta era mai mâhnit și descurajat, o veste îmbucurătoare. „Ști — zice el — am aflat de un doctor deosebit de bun, care a sosit chiar acum în orașul nostru. Lumea zice că are putere să tămăduiască orice boală și neputință. Unii spun că ar fi profet; iar alții zic că ar fi chiar Messia, cel vestit de Isaia și așteptat de neamul nostru. Am auzit că a vindecat pe un slujitor al unui ostaș roman, niște leproși și niște îndrăciți, cari aduceau groaza în locuitorii din Gadava“.

Bolnavul sta nemișcat și privea țintă la celce astfel îi povestea. Ochii i se umplură de lacrimi și inima de o dorință vie: să meargă la acest „mare doctor“.

„Dar ce pot face eu?“ rostește el cu vocea stinsă și tremurândă. „Sunt un biet slăbănog, pironit la pat“ și lacrimile se scurgeau șiroaie din ochii lui, în care strălucea încă o lumină vie. Cine mă va duce la el?

Răspunsul îl dau patru dintre bunii lui prieteni, cari vin, iau patul, îl poartă prin oraș și se îndreaptă spre locul, unde era Domnul Iisus, învățând pe unii și tămăduind pe alții.

Nu pot sărăbate prin mulțimea, care impresura pe Domnul, se năpustesc pe acoperișul casei, îl strică și dau drumul patului, cu slăbănogul în el, la picioarele Mântuitorului.

De câtă putere de jertfă dau dovadă acești oameni față de semenul lor!

De-am face și noi numai în parte ca ei, ajutând și suferințele și trupește pe cel căzut în slăbănogire!

Ce face Domnul? El înțelege pe cine are în față. Sa. Cunoaște credința slăbănogului și rostește cuvântul mult așteptat: „Ia-ți patul și umblă, credința ta te-a mântuit“. Și îndată bolnavul s'a vindecat.

Prin ce putere s'a deslegat neputința bolnavului? Prin puterea lui Dumnezeu și a credinței bolnavului. Cine crede în Dumnezeu și vrea să se mântuiască, pe acela Dumnezeu îl mântue.

Impotriva puterii lui Dumnezeu și a voinței noastre de mântuire, nu se poate pune nimic. Ele înving totul. Așa este cu omul singuratic, așa este cu neamurile și popoarele.

Calendarul săptămânii Luna Iulie

Dum. 5-a după Rusalii, gl. 4. v. 5		VREMEA
Luni	26 Muc. Ermolae	după calendarul de 150 de ani)
Marți	27 † M. Pantelimon	
Mierc.	28 S. A. Proh., Nican	Dela 16—24 bine, 25
Joi	29 Muc. Calinic	nor cu soare, 26—27
Vineri	30 Ap. Sila Silvan	ploaie mare. 28—29
Sâmb.	31 D. Eudochim	bine, 30 ploaie, 31
Duminică	1 Inch. Sf. Cruci	bine.
Dum. 7-a după Rusalii, gl. 6. v. 7.		

Pomeniri Regii întregitori ai României

Intreagă suflarea românească a înălțat rugi fierbinți pentru odihna sufletului regilor întregitori de țară — Ferdinand I și Maria, cari își dorm somnul de veci în Mănăstirea dela Curtea de Argeș a căror pomenire s'a făcut la Praznicul Proorocului Ilie (20 Iulie), când s'a împlinit 17 ani dela moartea Regelui și 5 ani dela a Reginei.

Nu este român azi, care să nu rostească legământul de a face tot ce-i stă în putință, ca marea înfăptuire a Unirii neamului să se înfăptuiască așa cum s'a înfăptuit sub glorioasa Domnie a pururea neuitaților regi: Ferdinand I și Maria.

Pomenirea sburătorilor

Tot în ziua de Marți 20 Iulie s'a făcut și pomenirea eroilor aviatori morți pe câmpul de luptă pentru întregirea Neamului și apărarea Patriei.

Ziua de 20 Iulie a fiecărui an, rămâne statornică pentru pomenirea eroilor aviatori care și-au ales pe Prorocul Ilie de patron.

E locul să amintim aci că în cei doi ani de războiu, aviația noastră vitează a înregistrat peste 870 victorii pe frontul răsăritean, reușind să distrugă 646 avioane rușești.

Țara le-a închinat, în ziua pomenirii lor, un gând de căldă recunoștință, pentru chipul în care au știut să apere onoarea aripilor românești.

Cuvântul lui Dumnezeu...

Asemănarea cuvântului lui Dumnezeu, bobului de grâu e cum nu se poate mai potrivită. Pune una lângă alta, o piatră prețioasă, și un bob de grâu. Cu cât mai mult strălucește piatra prețioasă, de-ți ia ochii așa zicând, — pe când sămânța cea simplă, de grâu, e aproape nevăzută în seamă.

Dar, ia pune-le pe amândouă în pământ, în brazdă și le acopere. Atunci ai să vezi îndată, adică nu peste mult timp, că treaba se schimbă. Piatra de preț, cât e ea de valoroasă, rămâne așa cum e, pe când sămânța de grâu răsare și odrăsește, în scurt timp.

Și apoi, ca printr-o minune, apare planta, care va purta rod felurit, și bogat. Iată de ce e vorba, deci: Nu importă, ce ai pe tine: haine de preț, frumusețe trecătoare, avere, ci, ce poți arăta că ai în tine, ca podoabă a sufletului: Viață. Căci, în caz contrar e moarte. Să ia aminte, cei ce se lasă amăgiți de cele din afară ale lumii, la cuvintele Scripturii: „Căci tot ce este din lume, pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșenia vieții, nu este dela Tatăl, ci din lume. Și lumea și pofta ei trece, dar cine face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac“. — I. Ioan 2. 16—17.

De câteori n'a fost și neamul nostru în slăbănogire! Puterea cea mare a voinței și credinței lui în Dumnezeu, l-au ridicat, ca și pe slăbănogul din Evanghelie.

Suntem slăbănogi cumva? E ceva bolnav în noi, ca ins și neam? Întreb. Ei, bine, aveți credință, din patul slăbănogirii puterea lui Iisus ne va ridica la limanul izbăvirii.

Pr. ION CHIOARU

Din sfaturile doctorului Josif

Aprinderea mațului orb

O boală despre care auzim vorbindu-se adeseori și care pe mulți îi sperie și-i face să alerge în grabă la doctor ori la spital, este apendicita.

Apendicele este o mică prelungire de 4—13 cm a intestinului gros (mațului gros) acolo unde el se unește cu cel subțire. Are grosimea unei pene de scris, o deschizătură de $\frac{1}{2}$ —1 centimetru și formă unui vierme, pentru care i se mai zice și apendicele viermicular.

Când părți de bucate cum sunt sămburii de poame, smalt de pe oale, limbrici ori bacterii (germeni de boale) provenite din diferite boale, cum este gripa ori lingoarea, pătrund și se înfundă în acest apendice, pielea se inflamează, se aprinde și astfel se naște așa numita apendicită. Această inflamație adeseori trece și asupra vecinătății mai alea a peritoneului (învelișul, pielea mațelor) care se inflamează și el, începe să puruieze și pune atunci în cea mai mare primejdie viața omului.

Apendicita începe deodată, pe neașteptate, uneori noaptea cu dureri mari, în partea din jos și din dreapta a pântecului. Durerile țin ceasuri uneori zile întregi și sunt adeseori împreunate și cu vărsături ori cu greață. Bolnavii sunt cuprinși de friguri după care le vine fierbințeala de 39—40 grade și se simt dintr-o dată foarte abătuți și slăbiți. În dreptul durerii, dacă punem mâna vom simți că mușchiul este mai tare mai întins și pielea la cea mai mică apăsare foarte dureroasă.

Un astfel de atac de apendicită poate ținea câteva ceasuri ori chiar 2—3 zile, după care timp, vărsăturile încetează, fierbințeala scade, iar durerea devine tot mai mică și în cele din urmă se pierde cu desăvârșire. De obicei însă un astfel de atac sau acces după săptămâni, ori luni chiar ani de zile revine din nou și aduce cu sine aceleași dureri și aceleași primejdie pentru viața omului ca și întâia oară.

De multe ori însă boala dela început merge spre rău și în loc de liniște, durerile se fac tot mai mari simțind peste pântecul întreg, vărsăturile nu mai conțin, încep sughițuri, fierbințeala crește, bolnavul îngălbenește la față, ochii li se adâncesc în orbite și în scurte zile îl ajunge moartea între chinurile cele mai grele. În astfel de cazuri grele aprinderea s'a întins mai departe, a trecut în supurație (purroiere), bolnavul a dat în peritonită (aprinderea, purroierea învelișului mațelor).

Când se întâmplă să avem de aface cu un bolnav cu semnele arătate mai sus cea dintâi datorie să ne fie a chema îndată medicul. Până la sosirea lui vom așeza bolnavul în pat, îl vom culca pe spate, și vom pune punga cu gheață ori comprese reci pe pântec. Nu-i vom da să mănânce nimic și vom combate greața dându-i să sugă mici bucățele de gheață. Dacă doctorul socotește că e cazul pentru operație, vom porni fără întârziere la spital, iar dacă nu putem avea doctor în comună, vom culca bolnavul în căruță, în tren ori în automobil și îl vom duce numai decât la spital. Câteva ceasuri de întârziere poate să ne coste viața, iar operația care ne mântue este adeseori un lucru ușor și de toate zilele, se înțelege dacă este făcută la timp.

Dr. I. S.

Omorârea ciorilor și a coșofanilor

care s'au înmulțit peste măsură și strică recoltele este obligatorie prin lege. Iarna se distrug prin otrăvirea cu diferite preparate.

Acum trebuiesc distruse cuiburile însă nu înainte de clocire, căci fac alt cuib și ouă. Cuibul trebuie distrus cu orice mijloc când cioara a scos pui și sunt încă golași nesburători. Astfel nu mai face alt pui anul acesta. Vânătorii care au dreptul să poartă armă, pot distruge cioara când clocește, trăgând în cuib, unde omoară cloșca și distruge ouăle.

IN LARGUL CÂMPULUI, LA SECERIS

Răsplătirea trudei țaranului după un an de muncă

Dacă finanțarea recoltei a format totdeauna la noi o problemă complicată, astăzi, mai mult ca oricând, ea impune sforțări excepționale pentru a putea face față multiplelor cerințe ale agriculturii.

În vremurile normale capitalurile particulare veneau în sprijinul finanțării recoltei; astăzi, aproape întreaga sarcină a finanțării rămâne în sarcina statului, respectiv în seama Băncii Naționale și a institutelor de credit de sub conducerea acesteia.

Suntem în preajma unei recolte îmbelșugate cum de mult n'am mai avut.

Acest rezultat îmbucurător, dacă se datorește timpului prielnic nu mai puțin el revine și străduinței agriculturii care au nțeles importanța capitală a muncii și fără să precupețească trudnicia lor au dat ascultare autorităților și instituțiilor de resort, și au înlăptuit integral planul agricol stabilit de guvern.

De curând s'a acordat încă un credit de 3 miliarde lei pus la dispoziția agriculturii.

Acestea toate arată că problema finanțării recoltei trebuie să îngrijoreze unele spirite și că toate măsurile cerute de ceasul de față sunt luate.

Toate aceste strădanii ar rămâne însă fără rezultatul urmărit dacă ultimele lucrări agricole nu ar primi sprijin.

De aceea Consiliul de administrație al Băncii Naționale, întrunit în ultima sa ședință, a hotărât și a înștiințat băncile că, pentru a înlesni ea, seceratul, culesul și treieratul să se facă la timp și în cele mai bune condițiuni le pune la dispoziție toate creditele de care vor avea nevoie.

Cu alte cuvinte le-a cerut să examineze și să îndeplinească imediat toate cererile de împrumut ale agriculturii și să le îndeplinească, bineînțeles, în măsura în care siguranța lor nu este atinsă, cunoscând că polițele respective vor fi primite la reescontul Băncii Naționale.

Indrumări date băncilor

În același timp a făcut cunoscut agențiilor sale să pună în vedere prezentatorilor la scont importanța pe care o au creditele pentru ducerea la bun sfârșit a campaniei agricole din acest an și să le pună în vedere că orice refuz nejustificat a împrumuturilor cerute de agricultori în scopul de mai sus, va fi considerat de B.N.R. ca o sabotare a acțiunii sale de sprijinire a producției agricole și cei vinovați vor fi pedepsiți.

Toate aceste credite vor fi primite la scontul Băncii Naționale și vor fi lichidate la finele anului curent.

Băncile, care între timp vor fi sfârșit disponibilul, vor face fără întârziere propuneri pentru sprijinirea creditului.

Se va stărui în deosebi pe lângă Băncile Populare ca să examineze cu toată grija cererile de credit și să înainteze din vreme, prin Federația respectivă, borderourile de scont ce urmează să fie aprobate.

În dispozițiile date băncilor s'a prevăzut ca cel puțin 25% din creditul folosit de băncile comerciale să se întrebuinteze pentru plasamente la agricultori.

Aceasta în afară de importantele credite de care beneficiază cooperarea și instituțiile specializate de credit agricol (Creditul național agricol, Creditul agricol, Creditul rural, Casele de credit țărănesc, etc.) credite ce sunt întrebuintate exclusiv de agricultori.

Tot în vederea susținerii întinsei acțiuni de finanțare a agriculturii s'a acordat Sindicatelor agricole un credit de 5 miliarde lei pentru colectarea lânii de la agricultori. În plus s'a admis ca, dacă va fi cazul, să se primească la reescont de la o importantă bancă comercială, polițe de 1 miliard de lei reprezentând creditul deschis de aceasta pentru colectarea lânii, cu avizul B.N.R.

Aceste măsuri nu pot decât să ne bucure. Sunt semne că agricultura se face tot mai prețioasă.

Să nu uităm că suntem încă în războiu, și să nu ne lăsăm copleșiți numai de gândurile și năcăzurile

noastre de toate zilele, de muncile noastre chiar! Zeci de mii de familii românești depe întreg cuprinsul țării nu pot uita, căci au pierdut un tată, un fiu sau un frate, inimile lor sunt încă însângerate. Să nu uităm că însângerarea lor e pentru noi pentru toți, pentru întreg neamul. Să primim durerea lor cu venerație, și să nu o vătămăm prin petreceri nepotrivite pentru vremurile acestea. Să-i cinștim și să-i ajutăm după putință pe toți cei cu junghiul durerii în suflet. Căci sunt sângele nostru, sufletul din sufletul nostru.

Să nu uităm că nepăsarea moleșește și nimiceste încordarea unui neam care este încă în războiu, ci să ne păstrăm toate puterile încordate pentru ziua de mâine.

Să nu uităm că trăim și ne putem vedea de lucrurile noastre numai în prețul vitejiei celor ce țin departe de pământul țării pe dușman. Să ne închipuim și numai o clipă pe zi ce ar fi de noi și țara noastră dacă grozavul războiu s'ar desfășura pe pământul românesc!

Să nu uităm, — și care român ar putea uita? — că trupul țării este încă rănit, că frații de-ai noștri sunt încă în robie și că suferințele lor trebuie să le simțim și noi, pentru a ne ținea vecinic trezi și încordați.

Să nu cădem în viața de toate zilele, căci nu trăim vremuri de toate zilele, ci zile grele și vremuri mari, când se croește mai bun viitorul popoarelor.

Veterinarul satului

Boala vitelor cornute

RAIA BOULUI: E o boală pricinuită de o mică victate, numită psortele bouului. Se arată la coadă și mai rar pe gât și greabîn. Pe pielea bouului bolnav se ivesc o mulțime de ridicături îngrămădite, care, spărgându-se, lasă din ele o zeamă care se usucă și se fac pe piele coji. Părul se întepeșează. Animalul are mâncărime și se scarpină des, mai ales noaptea. Din cauza aceasta pielea se îngroașă, e sgârâită și sângerată.

LEACUL: Se tunde părul și animalul se spală cu apă și cu săpun. Dacă se svântă, se unge cu o amestecătură din părți deopotrivă de petrol și ulei de in. După mai multe spălături și ungei făcute în fiecare zi, animalul se vindecă.

La cai

TUSA: Adeseori caii suefră de tusa. N'au poftă de mâncare, răsuflă des. Pe nas curg muci și pielea nasului se înroșește.

LEACUL: În țărățe amestecate cu ovăz punem puțioasă. Din acest leac îi dăm în fiecare zi câte 2-3 linguri. Facem și abureală cu floare de fân.

La porci

INMUIEREA OASELOR: Se ivește atunci când porcii sunt ținuți închiși în cocine umede, reci și murdare și sunt hrăniți mai ales cu cartofi și baștine și alte mâncări lipsite de materii văroase. Din pricina aceasta oasele rămân moi, sgârcoase și frângăcioase.

LEACUL: Se lasă porcii să rămână pe-afară și se hrănesc cu mâncări bogate în materii văroase.

La albine

Nepuțința de a sbura. E o boală ce se poate cunoaște de pe aceea, că albinele nu zboară pe câmp, ci umblă îngrămădite pe coșniță, ori pe lângă urdiniși. Cauzele boalei pot să fie ori aripile sdrențuite, cari nu le mai ajută la sburat, ori umflarea pântecelor- așa că sunt îngreunate cu totul și nu se pot ridica. Albinele cu pântecul umflat au dureri mari și mor. Cauza umflării pântecului este un mic germen pricinuit de boale, care s'a încuibat în pântecul albinei.

Leacul: Coșnițele trebuiesc ținute curate. Impotriva germenului din burtă, nu s'a găsit încă leacul.

Profesoara de gospodărie

Lucreția Dr. Ôpreanu

Ghiveciu (legume) de post

Punem într-o cratiță mai mare ulei sau unsoare să se încălzească. Adăugăm ceapă tocată mărunt, morcovi, pătrunjel curățit de coaje și tăiați rotund, fasole verde, mazăre verde, 1/2 de varză tăiată în bucăți potrivite, dovlecei (bostan) mici și castraveți tăiați rotund, boabe de mazăre verde, cartofi tăiați în patru, ardei verzi, dacă avem vinete și 1/2 farfurie de roșii (părădăis) tăiate felii și sarea trebuincioasă. Toate acestea se mestecă ușor, cratița se acopere și se mișcă cratița fără a se amesteca cu lingura pentru a nu-l sfărâma zarzavatul. Când a scăzut apa și e fierț se servește cald atunci când e cu unsoare și rece când e cu ulei.

Mere în scrob

Două pahare de făină albă, două ouă întregi, puțină sare, se pun într-o ulciacă mai mare. Se freacă bine cu o lingură de lemn și se adaugă încetul, pe încetul atâta lapte ca să facem un aluat ce se aseamănă cu o smântână mai groasă. Merele coapte, spălate și sterse, se taie cu coaje cu tot în felii rotunde de grosimea unei muchii de cuțit. Dela mijloc se scot sâmburii și căsulia cea tare. Feliile acestea se trec prin scrob și se coc pe amândouă părțile în unsoare încinsă. Se pun pe farfurie și se presară deasupra cu zahăr pisat amestecat cu vanilie sau scorțișoară. Servim calde.

Uscarea ciupercilor

Uscarea ciupercilor și a bureților. Ciupercile și bureții cunoscuți de noi ca buni se adună până când n'au făcut viermi. Se spală de pământ și frunze în mai multe ape și se svântă la soare pe o față de masă. Se taie în bucăți potrivit de mari, se așează pe funduri de nule curate și le uscăm în cuptorul cald din care am scos pâinea.

Se mai pot însira pe ață și se uscă la un soare tare fierbinte altfel vor face viermi. Uscate se pun în săculețe de pânză și se pun în pod la aer.

Sfaturi gospodărești

Cum se scot petele de lumânare de pe haine. Peste pată se pune o bucată de hârtie de gazetă sau sugătoare, deasupra ei se calcă cu un fier de călcat bine înfierbântat. Pata intră în hârtie.

Cum se curată căciulile și blănurile din miel alb. Firele albe de blană se presară bine cu făină cernută de mălaiu. Se freacă deasupra cu mâinile. Prin frecare toată murdăria din fire va intra în făină. Lucrul acesta îl repetăm de mai multe ori până când făina va cădea curată. Blana o șcuturăm bine și o așezăm la loc.

Prețul porumbului

Pe data de 1 Iulie 1943, prețul maximal al porumbului boabe provenit din recolta anului 1942, se stabilește în tot cuprinsul țării, loco producător, la 1.180.000 Lei vagonul de 10.000 kg.

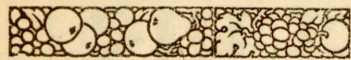
Acest preț se înțelege pentru porumbul cu un procent de boabe pătate sau stricate de 30%. Pentru fiecare procent de boabe pătate sau stricate în plus sau minus față de procentul de 30%, se va scădea 10% din prețul de mai sus, sau se va adăuga 10% la acest preț.

„CARMEN SYLVA“

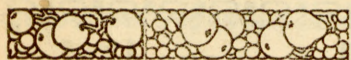
fabrică de produse zaharoase

Brașov, str. Gl. Tr. Moșoiu 37b. — Tel. 17-82

Bomboane, Rahat, Marmeladă, Siropuri, Șerbet

Sub steaua
ciobanului

Regele și oierii

Era în anul 1928, luna Iunie, ziua Marți 26, când Regele țării M. S. Mihai I, a venit împreună cu Augusta Sa Mamă, M. S. Regina Mamă Elena în Sibiu speranțelor de mult bine românesc.

Cu zile înainte de sosirea Augustilor Oaspeți, oierii din Poiana Sibiului înștiințați fiind, sau pregătiți să primească în gara Sibiu — alături de autorități — cum credeau ei mai frumos pe Acela a cărui icoană o aveau în inimile lor și căreia doreau să-i arate toată dragostea și supunerea cu care oierii de pretutindeni îl înconjurau copii, femei și bărbați aliniați mândru în gara Sibiu, gravi la înfățișare, îmbrăcați în minunatul port ciobănesc au prezentat Regelui, pe lângă inimile lor curate și un costum oieresc, dar pe care M. S. Regina Mamă Elena a binevoit a-l primi vădit mulțumită de caldă iubire pe care oierii o arătau scumpului odor Rege al Românilor, urcat pe Tron la vârstă atât de fragedă.

Simțămintele de caldă alipire și supunere față de Tron n'au fost de moment; ele s'au născut cu oierii, au trăit și vor trăi tot mai puternic în inimile lor, căci ei știu simplu dar hotărât că turma fără păstor este pradă fiarelor sălbatice și pierde.

Oierii cunosc faptele mari și neperitoare, înfăptuirile trainice ale Domnilor și Marilor Regi Carol I. și Ferdinand I, precum și tot binele pe care Ei l-au făcut țării și neamului; bine, care numai dela Ei și prin Ei s'a putut face.

Știm, că prin grija părintească a Lor ne-am câștigat libertatea, ne-am ridicat starea de cultură și pe cea economică, croinud-ne drum sigur de înain-

Io mă duc mândro...

— Io mă duc mândro mă duc,
La armata nu la plug,
Io mă duc mândro de-acasă,
La armată nu la coasă
Mă duc mândro dela voi,
La armată nu la oi.

— Ia-mă bade și pe mine
In cătănie cu tine,
Ia-mă bade'n ranță,
Cu tin' pân' la graniță,
Ia-mă bade'n cartuș'eră,
Cu tine pe frontieră.

— Io mândru-mea te-aș lua
Dar armata-i foarte grea,
Nu se face cu mândra
Și se face cu arma
Armă grea și tunuri grele,
Nu se face cu mândrele,
N'o fac mândrușe ca tine,
Ci o fac volnică ca mine.

— Pleacă-te să te sărut,
Să te sărut de călare
Să-ți pară drumu' plimbare
Și milităria floare,
Să te sărut de pe gios,
Să-ți pară drumu' frumos,

Auzită dela fetele Nuța Șerb, Maria Lazăr
și Ileana Dobrotă din com. Poiana-Sibiului

Foaie verde trei granate

Foale verde trei granate,
Trenule n'ai avea parte
De șurupurile toate
Nici de șina de sub roate,
Că prea mă duseși departe,
In neagra străinătate,
Pe unde să n'am io parte
Nici de mumă, nici de frate
Numai de plumbi și granate.
Mă duseși din gară 'n gară,
Mă duseși din țar' afară.
Frunză verde ș'o mușcată
Fire-ai maică blestemată
De ce nu m'ai făcut fată
Să stau cu tine pe vatră,
Să-ți aduc apă 'n găleată,
Și m'ai făcut un ficior
Să dau țărilor ocol.

Auzită dela soldatul Pădureanu Maria
din Criva-Dolj

(Din culegerile populare ale lui Ilie Mănișu)

Citiți și abonați

„Foaia Poporului“

tare spre fericire vaza de care ne bucurăm în fața popoarelor lumii prietene și dușmane chiar; știm că Ei ne-au asigurat locul de cinste pe care îl merităm în bază trecutului nostru, pe aceste de Dumnezeu binecuvântate plaiuri, ca oameni pacinici harnici și de desăvârșită omenie chiar și cu cei străini de rosturile noastre.

M. S. Regele Mihai I, a cinstit din nou prin Înalta Sa prezență, în ziua de 18 Iulie 1943, orașul Sibiu.

Odată cu această sărbătoare ostășească, oierii țării, bătrâni soldați în slujba neamului, își reînnoiesc

tot mai puternic sentimentele de iubire și supunere față de M. S. Regele Mihai I, și-L asigură, că ținând unii la alții și la toți frații lor-români de pretutindeni, fără deosebire de stare socială sau materială vor face mereu zid puternic în jurul Regelui iubit și al Tronului în orice împrejurări, gata de orice sacrificiu ce le va fi cerut a aduce pe altarul năzuințelor de ridicare a neamului la stare tot mai bună și pentru întregirea hotarelor până unde a răstnat dulce doina și fluierul ciobănesc.

NICOLAE MUNTEAN

Președintele Uniunii Oierilor din România

FOIȘOARĂ

✧ Ciorile ✧

Intr'o bună dimineață, pe când Gheorghe, ciurdarul satului nici nu se trezise, și mai era încă o jumătate bună de ceas până să se audă pe ulițe pocnetele zbiciului lui și strigătul puternic: „Scoate vacile cumătră hă-ă-ă! Era adevărat pe la ceasurile 4, când două cărduri de cioare zgomotoase se învârteau în jurul turnului bisericii, cărând a vreme de ploaie, apoi încunjurând de câteva ori satul, se așezară pe un grup de sălcii lângă vale, așa încât crengele bietelor sălcii, dacă n'ar fi fost „gânjoase“, s'ar fi rupt a hună seamă, căci stăteau plecate sub povara cioarelor, ca niște meri încărcăți și fără pripoane.

Nu multă răbdare avură cioarele în sălcii, abia atâta cât să scaperi, ca să-ți aprinzi pipa, și iară se ridicară în văzduh, cărând și „ciondron, nind“ între ele, ca de mare tulburare și nemulțumire.

Erau două cărduri învrăjbite pe niște motive cari pentru mintea lor ciorească erau destul de serioase, și chair „chestunii vitale“ — cum le-ar zice oamenii.

Hotarul comunei „Răpițele“ era sămănat proaspăt cu cucuruz. Cioare erau multe fără număr, cu toată ofensiva începută de oameni împotriva lor în anul trecut, așa încât ele prevedeau că din boabele rămase neastupate de grapă, nu vor putea să trăiască toate până când se va încheia codrul. Se deosebiră în două cărduri mari, și împărțiră hotarul. Graniță au ales Valea Curmăturii, care împărțea hotarul aproape în două părți egale.

Un cărd avea în frunte pe cioroiul „Câr-ca“, iar altul pe cioroiul „Co-câr“. Aceștia dedeau porunci în amândouă părțile, și poruncile lor trebuiau să se implinească.

— Până aici noi, iar de aci încolo voi — zicea Co-câr.

— Dar să nu prind pe careva dela voi că ar trece la noi, — zicea Câr-Ca, — că atunci e baiu, ca între oameni.

— Dar tot așa va fi dacă ale voastre vor trece valea, — răspunse răstit Co-Câr.

Înțelesul era făcut, și urma numai să fie respectat de ambele părți.

Intr'una din zile însă, vre-o zece cioare din tabăra lui Câr-Ca se odihneau flămânde pe vârful unei șuri ful unei șuri lângă vale, căci Valea Curmăturii, precum împărțea hotarul în două, tot așa împărțea și satul.

Cioarele ședeau triste și măhnite pe câte un crac de pe vârful șurii acoperite cu paie, când de-odată văd de partea cealaltă a văii o dără galbenă prin mijlocul uliții. Era adevărat o dără de boabe de cucuruz, curs — se vede, — dintr'un sac spart pus pe un car, pentru a merge la moară. Cioarele — fără să se mai gândească la „pactul de neagresiune“ încheiat cu câteva zile înainte între șefii lor — se uitară odată în dreapta, odată în stânga, și se năpustiră asupra dărei de cucuruz, șiruindu-se pe uliță ca niște pre-militari la instrucție. N'au apucat însă să-și umple gușile, când un stol de cioare și cioroi din ceata lui Co-Câr năvăliră asupra lor. Și se încinse o bătaie ca la Capul de pod dela Cuban. Cele zece se apărară cu vietjie, și chiar răpuseră vre-o câteva din mulțimea năpustită asupra lor, dar și dintre ele, patru rămăseră pe câmpul de onoare, iar cinci rănite și una sănătoasă, numai în șopru lău Vasile Urzică au putut să scape. Cea sănătoasă, după ce și-a așezat tovarășele pe stratul de fân cât mai era în șopru, alergă de-a dreptul la șeful lor, care își avea locuința în acățul cel mare dela ușa cimitirului, ca să-i spună ce s'a întâmplat.

Aproape de-odată cu ea însă, sosi în același loc și o delegație de 12 cioare fruntașe din ceata lui Co-Câr cari aduceau știrea că dacă Câr-Ca nu va da

satisfacție lui Co-Câr despre incidentul de graniță, în care au rămas trei moarte și 16 rănite din spusele lui, va începe război în toată forma, ca oamenii.

Câr-Ca rămase câteva minute pe gânduri, apoi pofti pe delegați la „coașrul cu cucuruz“ al lui Ioan Gaburul, ca să-și domolească foamea și mânia, iar el — cerându-și cuviincios iertare, — se repezi până la locuința lui „Câr-Clanc“, într'un acăț din cel mai întunecos părau din apropierea satului, ca să-i ceară sfatul și să-l întrebe ce răspuns să dea delegaților lui Co-Câr.

Câr-Clanc era cunoscut de cel mai înțelept cioroi din întreg hotarul Răpițelor. Era de aproape 100 de ani, și multe văzuse și păfise în viață. După ce ascultă cu luare aminte cele istorisite de Câr-Ca, își plesni de două ori ciocul, apoi îi spuse să invite pe Co-Câr cu încă doi lângă el, pe puntea de peste vale, care era loc neutru, și acolo să vină și el cu doi, ac să hotărască împreună ce să facă și cum să împace nebunia asta, care samănă cu a oamenilor.

În cinci minute, reprezentanții celor două tabere se aflau pe punte, unde invitară și pe înțeleptul Câr-Clanc, care după ce îi salută pe toți cuviincios, începu:

— Înalți reprezentanți ai poporului cioresc din Răpițele. Vă mulțumesc pentru atențiunea ce mi-ați dat și pentru încrederea ce aveți în mine. Știți că-mi iubesc neamul și că numai pentru binele acestui popor am muncit încă de pe gând Kosuth și Bem se pregăteau să se năpustească asupra lui Avram Iancu și Axente prin munții Abrudului. De atunci multe am văzut, iş acum vreau să vă împărtășesc și pe voi din știința și înțelepciunea mea câștigată — nu din cărți scrise, ca oamenii, — ci din școala vieții.

M'a durut inima când am auzit că fratele Co-Câr, într'un moment de uitare de sine, a socotit „ca oamenii“, să facă războiu împotriva fratelui Câr-Ca. Adevărat pentru cele câteva cioare moarte și câteva rănite, să mai omoare și să mai rănească câteva sute, poate chiar mii. Socoteală curat ca a oamenilor.

De pe la noi

Rășinari

Domnul General Negoescu, prefectul jud. Sibiu, soțit fiind de dl Dr. Guiman, Pantelimon Bratu, președintele plasei Sibiu și dl Ing. Nicolescu, șeful Ocolului Silvic județean și studenții cari prestează munca războiului pe lângă Prefectura Județului Sibiu, au vizitat zilele acestea frunțașă comună Rășinari. Cu această ocazie s'a vizitat instituțiile culturale și publice. La primăria comunală dl pretor Bratu a dat lămuririle necesare în legătură cu lucrările ce se efectuează la o primărie. Distingii oaspeți au fost conștienți de dl primar al comunei Bucur Dancășiu.

Sub conducerea d-nei Bratu Maria, inv. a luat naștere în comună Căminul de zi pentru copiii locuitorilor cari peste zi se găsesc la muncile agricole. Acest cămin funcționează pe lângă școala primară Nr. 1.

Ocna - Sibiului

Duminecă, s'a oficiat în biserică din Ocna de jos, în fața Păr. P. Popa, parastasul pentru pomenirea eroului N. Bucurescu, fost contabil la băile din localitate. E vrednic de remarcat că, eroul N. Bucurescu, a fost între primii căzuți pe frontul din război.

Arsenalul armatei din Sibiu, pătruns de necesitatea educării și întăririi fizice a tineretului și ținând seamă că după o muncă grea de un an de zile în atelier e necesară o odihnă și recreere, a deschis pentru tinerii școlari ai acestui arsenal, o colonie de vară în stațiunea noastră. În prima serie sunt 50 tineri. Colonia a fost instalată în casele R.M.S. În colonie este o ordine desăvârșită, elevii primesc o masă abundentă, fac exerciții fizice și bae în fiecare zi.

Crihalma - Tr. Mare

Opera de culturalizare a masselor poporului nostru se continuă cu însuflețire, sub steagul bătrânei

înalți reprezentanți! Să nu luăm noi pildă dela oameni, cari încă n'au ajuns la civilizația la care am ajuns noi. Vedeți că ei muncesc ca nebunii, dar fără socoteală, căci ce fac și clădesc într'o sută de ani, strică în câteva zile. Ei n'au înaintat în cultură și în civilizație nici un pas, ci sunt tot ca pe vremea lui Nabucodonosor, numai cât taberele de luptă între ei acum sunt mai mari, iar armele mai ucigătoare. De aceea vă îndemn să nu luați nici o pildă dela ei, căci ei sunt ucigași a tot ce există pe pământ, și când nu mai au ce ucide, seucid ei între ei.

Civilizația noastră multi-seculară și spiritul nostru de organizație și de disciplină, nu ne permite să ne coborâm la nivelul oamenilor, la care vor fi fost străbunii noștri cu 10—20 de mii de ani înainte. Vă sfătuiesc deci să vă împăcați. Puii orfani, și din o parte, și din cealaltă, să-i îngrijiți împreună, iar — morții cu morții, vii cu vii. — Să lăsăm pe oameni să războvească o moarte cu zeci și sute de mii de morți, iar noi să ne dovedim superiori în cultură și în civilizație, împăcând conflictele pe cale pașnică. Nu statoriți voi granițe, ca să aveți pentru ce vă certa. Lăsați granițele cari le-au făcut Dumnezeu, căci a Lui este pământul și plinirea Lui, lumea și toate cele ce sunt într'ansa.

Impăcați-vă acum pe loc, pentru binele și propășirea poporului ciorăsc, ca să nu se verse sânge de geaba, spre bucuria corbilor, cum se face între oameni, cari vor trebui să mai învețe mii de ani, până când vor ajunge la cultura și civilizația noastră.

Co-Câr și Câr-Ca își dară labele și își frecară ciocurile unul de al altuia, semn de dragoste frățească, iar Valea Curmăturii de atunci n'a mai fost nici graniță ciorească în hotarul Răpiștelor, nici prilej de ceartă și de dușmănie între taberele și cârdurile de cioare.

Nemângăiatele familii: Nicolae Regman soț, Colonel Traian Blaga cu Miși și Zaci, Maior Octavian Blaga cu Rica și Tușu, frați, cumnate și nepoți, Protopop Traian Popoviciu cu Sanda, cumnat și nepoată, Locotenent Victor Nușescu cu Tavia nepoată și nepoată, au nemărginita durere de a anunța în celăra din viață a aceleia, care a fost pentru tot sfântă,

VETURIA născută Blaga

Iumormântarea a avut loc în Sibiu, în ziua de Marți, 20 Iulie, ora 3 d. m. dela Capela Cimitirului Central.

„Astra“ și în județul Târnava-Mare. În sărbătoarea din 24 Iunie 1943, președintele Despărțământului „Astra“ din Crihalma, Preot Dionisie Bucur, a ținut o conefrință în Bogata Olteană vorbind despre: „Rolul și scopul „Astrei“ în mijlocul poporului român“. Cu acest prilej s'au constituit în Cercul „Astrei“, și s'au înscris și abonați noi la gazeta iubită de popor, „Foaia Poporului“, organul „Astrei“, mai mulți săteni și intelectuali.

La orele 4 d. a., Pr. D. Bucur a conferențiat în fața poporului român din Dopca, vorbind despre: „Cine este și ce vrea Asociațiunea „Astra“? Și aici sătenii s'au constituit în Cercul „Astra“, doritori a spori lupta pentru întărirea neamului.

În ziua de Duminecă 11 Iulie, Pr. D. Bucur a conferențiat în fața întregului popor din comuna Fântâna, județul Târnava Mare, unde avem cerc „Astra“ din anul 1940, vorbindu-le despre: „Rolul și însemnătatea „Astrei“, ieri și azi“. La apelul făcut poporului s'au abonat 6 locuitori români la gazeta „Foaia Poporului“ din Sibiu. Erau de față între ascultători locuitori din satele învecinate: Ciuciulata, Hoghiz, Dopca, Crihalma, Ungra. Acțiunea de luminare e în plină desfășurare.

SNOAVE

Un țigan se întâlnește cu niște studenți, cari isprăviseră cu învățătura și se întorceau spre casă. Văzându-i că fumează și voind să capete și el o țigare, își luă pălăria și le vorbi astfel:

— „Măriile Voastre, prea luminați domni, rogu-Vă, fie-Vă milă și dați-mi o pipă de țabac“.

Văzându-l că se roagă așa de frumos, studenții îi dădură. Țiganului îi trebuia acum și foc.

— „Da domnișorilor, dați-mi și un lemnuș“.

Studenții îi dădură și un lemnuș.

După ce se văzu cioroiu cu de toate, în loc de mulțămintă îi întrebă așa c'am peste umăr:

— „Do voi sunteți studenți, măi? Nu-i așa?“

Un român dete odată o palmă unui țigan.

— „N'o lasă voinicosule, că mi-oi aduce io fi-cioru. Să vedem, îmi mai dai tu mie palmă?“

— „Ia aduți-l, să vedem ce s'o întâmpla?“

Și unde nu se întoarce țiganul cu Busuioc al lui, de gândea-i, că au de gând să bată tot satul.

— „Cum ai cutezat tu mă să dai în dada, măi?“

— „Uite așa măi!“ Și pleosc... îi dete și lui una.

— „Ia mai dă odată, să vedem îți dă mâna?“

Românul pleosc... și a doua oară. Da țiganul: „Hai dado acasă, și lasă-l păcatelor. Nu vezi că ăla nu știe de glumă?“

Rănile pricinuite de hamuri..

se vindecă luând 15 gr. tinctură de iod pe care o turnăm peste 30 gr. scrobeală. Se pulverizează amestecul cu un pisălog și le lăsăm apoi să se usuce. Presărăm rănile în fiecare zi cu acest praf.

Române!

Române!

Vopsiți acasă

LÂNĂ - BUMBAC - MĂTASE

precum și toate celelalte lucruri cu cea mai bună vopsea românească

BAIADERA

Reușită garantată!

Proprietarul Uzinelor Ing. Ion Const. Matasă, București

Reprezent. pentru orașul și j. Sibiu și celelalte învecinate:

Teofil Dobrițoiu

Sibiu, Strada Regina Maria No. 49 — Et. I.

Institutul Național al cooperăției

Agenția Sibiu, — Strada Primăriei Nr. 3

oferă spre vânzare

CIMENT — CARTON ASFALTAT,

CALAFONIU — SECERATORI

SFOARA de hârtie pt. legat

PLUGURI Nr. 7 schimbătoare

SAPUN pt. mâini „INECEL“

special pt. populația dela sate

Vânzare numai în en-gros

către cooperative și comercianți

CORSO

Prezintă în premieră **Miercuri, Joi și Vineri** în versiunea franceză marele film criminal francez:

Au fost șase

(Le dernier des Six)

cu **Lierre Fresnay, Jean Tissier, Michèle Alfa Jean Chevrier**

Sâmbătă

Jurnal nou!

Duminică

Luni — acest film rulează în versiunea germană.

Publicațiune

Corpul Portăreilor Tribunalului Sibiu Nr. 578/1943.

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. 1566/1943 și Nr. G. II. 4258/1943, a Judecătoriei Mixte Sibiu, în favorul reclamantului Ioan Muntean din Sibiu, repr. prin Dr. Ieronim Stoichiția și Dr. C. Radu, pentru încasarea creanței de 3471 Lei și accesorii se fixează termen de licitație

pe ziua de 28 Iulie 1943, ora 16 d. m.

la domiciliul din Sibiu, Str. Plevnei Nr. 16, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară un aparat de radio și mai multe obiecte casnice și încălțăminte în valoare de Lei 13.500, în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care este de încasat face Lei 3471, dobânzile legale socotite din 1 Decembrie 1942, plus Lei 2430, spesele până acum stabilite cum, și cele ce se vor mai stabili.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost sechestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XLI 1908, § 20.

Sibiu, la 14 Iulie 1943.

Portărel: ss. SINU

Unificarea juridică

Intocmirea cărților funduare

Am scris până acum în gazeta noastră despre cărțile funduare și despre dreptul funduar.

Să vedem acum cum se întocmesc aceste cărți funduare.

Pentru ca să se întocmească cărțile funduare, trebuie făcute mai multe lucrări. Mai întâi, trebuie să se stabilească, la fața locului, de o comisiune, sursele de casă și parcelele de pământ, despre care se întocmește un proces-verbal, din care se scoate protocoalele de carte funduară pentru fiecare proprietar în parte și apoi se întocmește registrul parcelor de pământ sau a numerelor topografice și cartea de carte funduară din care se poate vedea situația fiecărei parcele de pământ, în felul cum este delimitată și în ce parte a hotarului, cine sunt vecinii și ce întindere are.

Se fac apoi niște registre în care se înscriu, în ordine alfabetică numele proprietarilor, și numerile de carte funduară ce le aparțin.

Cine conduce cartea funduară

După ce se întocmesc lucrările, se predau grefei autorității de carte funduară, care se găsește pe lângă fiecare judecătorie și care conduce cartea funduară, prin conducătorii de carte funduară.

Cărțile de carte funduară se conduc în formă de fascicolă și au trei foi și anume: Foaia A. sau Foaia de avere; Foaia B. sau Foaia de proprietate; și Foaia C. sau Foaia de sarcini.

Foaia de avere

Prima foaie din cartea funduară sau foaia de avere cuprinde datele referitoare la imobile. Foile funduare ale fiecărei comune sunt numerotate cu 1. Numărul ce se află sus la stânga este numărul cărții funduare. La dreapta este numele comunei iar la mijloc litera A. Foaia A. are cinci coloane, pe prima se trece numărul curent, pe a doua numărul parcelei, pe a treia se trece calitatea juridică, felul de cultură al imobilului, postatea unde se află, iar dacă imobilul este casă se trece și numărul casei.

Pe a patra coloană se trece întinderea imobilului în jugări cadastrale și în stânjini pătrați. Pe a cincea coloană se trece venitul cadastral, și mai este o coloană pentru observațiuni.

Imobilele în Foaia A. sunt înscrise în formă de corpuri de avere sub cifre romane sau semnul crucii. Cea mai mică unitate ce se înscrie în c. f. este parcela. Un corp de avere se compune dintr-o parcelă sau mai multe parcele. Când o parcelă alcătuiește un corp de avere neatârnat, se va arăta sub semnul crucii, iar când corpul de avere este compus din mai multe parcele aceste vor fi scrise sub cifre romane.

Corpul de avere este o unitate economică și juridică neatârnată cu toate dependențele sale din acea comună, dacă este proprietatea uneia și aceeași persoane sau mai multor persoane în indiviziune și dacă servește aceluiași scop economic.

Din natura corpului de avere rezultă că parcelele din care se compune nu pot fi înstrăinate separat, iar parcelele cari nu au aceeași soartă juridică și economică nu pot fi unite în același corp de avere.

Foaia de proprietate

În foaia a doua sau Foaia B. de proprietate sunt înscrise drepturile proprietarilor și toate opreliștile ce se referă la persoana proprietarului sau la dreptul de proprietate, deci se înscrie:

Numele și prenumele proprietarului, precum și toate datele personale din cari să se poată constata identitatea lui, iar dacă proprietarul este persoană juridică, aceasta va fi înscrisă sub denumirea ei legală.

Piața în țară

Din Brașov ni se scrie următoarele, în legătură cu situația pieții:

Lumea brașoveană răsuflă mai ușurată. Această ușurare se datorește desfacerii produselor alimentare aduse din Transnistria. În felul acesta aprovizionarea Brașovului intră într-o nouă fază și odată cu această schimbare întreaga regiune va resimți o binefacere cum n'a cunoscut de mulți ani.

Se pune însă o problemă foarte gingașă pentru negustorimea locală care nu poate să se aprovizioneze cu produse transnistrene și care a fost obligată, prin forța împrejurărilor, să se aprovizioneze cu mărfuri cu prețuri mult mai ridicate și a căror calitate nu este cea mai bună.

Producătorii de asemenea resimt noua concurență. De unde până acum se simțea lipsa de ouă, spre exemplu, iar cele care se mai găseau se vindeau cu prețuri destul de mari, de câteva zile prețul lor a scăzut. La ușa gospodinelor bai din nou femei purtând coșuri pline cu ouă. Untul care nu se mai găsea decât în cantități reduse, se găsește azi îndestulător.

Arad

De timp îndelungat, s'a observat un foarte interesant lucru și anume: pe piața locală se găsesc alimente din belșug și, dacă se poate spune, la prețuri destul de convenabile.

Dealtfel, este foarte bine știut că Aradul a fost totdeauna un oraș care a furnizat și pe seama altor centre mai importante din țară, alimente și zarzavaturi din belșug. Tot aci este cazul să arătăm că de asemenea și fructe se găsesc din abundență, iar prețul lor este destul de convenabil, cu toate că unele se vând încă la sume mai urcate. Aradul a fost și va rămâne un bun centru de aprovizionare și pentru alte orașe și ținuturi, care sunt mai sărace și unde nu se cultiva mai ales zarzavaturi în măsura în care se face acest lucru la Arad.

Craiova

Vinete 26—80, castraveți 4—10, roșii 70—100, dovlecei 2—5, ardei gras 8—13, ardei lung 5—6, ardei mic 1—3, conopidă 40—70, cartofi 16—20, ceapă 20, usturoiu 8—10.

Brânză românească 240, brânză telemea 280, smântână 200, urdă 160, unt proaspăt 450—500, unt pasteurizat 720.

Vișine 40—50, mere noi 15—35, caise 30—80, zarzări 20—30, pere 50—80, smeură 140—160, pierseci 120—160, pepeni galbeni 80—100.

Pui de găină 300—500, boboci de rață 300—700, boboci de găscă 600—800, găini 600—800, găște 800—1000.

Timișoara

Ceapă 3—4, spanac 20—25, ardei gras 8—10, ardei verde 4—5, fasole țucără 20—25, fasole verde 16—20, roșii 120—140, vinele 50—80, castraveți 10—15, varză 8—10, cartofi 23—25, mazăre verde 25—30, mazăre boabe 40—45.

Lapte 40—45, brânză de vacă 140—150, brânză de Brăila 230—320, unt 470—7000.

Vișine 60¹/₂—70, caise 80—120, pierseci 120—250, coacăze 70—80, mere 40—60, pere 80—100.

Serviciul de aprovizionare al Primăriei din Timișoara a anunțat oficial că dela data de 15 Iulie, se va pune în vânzare pâine din făină integrală, fără de meiu și fasole, ca până în prezent.

Ca proprietari în cartea funduară pot fi înscrși persoane fizice sau persoane juridice.

Dacă sunt mai mulți proprietari se va înscrie cota fiecăruia cu litere (a doua, a treia, a patra parte).

Când în cartea funduară există vreun imobil care formează proprietatea mai multora în proporție nedeterminată, și proprietarii nu cad de acord asupra porțiunii fiecăruia, atunci porțiunea fiecăruia se poate stabili prin judecată.

Tot pe Foaia B. se mai trece și titlul dobândirii proprietății, adică felul cum cineva a devenit proprietar, prin act de cumpărare, de donațiune, de moștenire, etc.

NOUTAȚI

În fața unei vitrine a unei librării din centrul orașului Turin trecătorii se îngrămădesc pentru a se minuna de cea mai mică carte din lume. Această mică carte, de un centimetru lățime pe doi înălțime, legată cu îngrijire în piele, conține publicarea unei scrisori a lui Galileo Galilei trimisă Reginei Maria Christina a Franței în momentul în care ea și-a luat sarcina de Regentă. pe vremea când copiii săi erau minori.

După ultimele constatări suedezi cresc continuu în înălțime, încă din mijlocul secolului al 19-lea. Înălțimea mijlocie a bărbaților suedezi a fost destul de modestă în timpurile de odinioară, fapt dovedit de armurile (uniformele de fier și sârmă) din muzee, precum și din scheletele găsite în morminte din epoca de piatră. Pe atunci suedezi erau în mijlociu de 164—165 cm. În epoca de fier au mai crescut cu 2—3 centimetri, rămânând astfel până în anul 1840. De atunci s'au înălțat continuu, iar în anul 1943 suedezi în mijlociu are o înălțime de 175 cm. Te pomeniți că peste câteva secole, suedezi nu vor mai avea nevoie de scări?

Savanții au constatat că omul nu se naște cu vază stabilită. Problema cum învață omul să vadă a putut foarte greu fi rezolvată de către știință, deoarece copiii învață să vadă, dar nu pot comunica observațiunile ce fac. Abia în ultimul timp, datorită progresului științei, s'a putut răspunde la această întrebare. Prin operații s'a redat văzul la oameni care au fost orbi ani de zile. Acești oameni trebuie să învețe mai întâi să vadă. Prof. Dr. Seidel a reușit să redea vederea la o femeie de 46 ani, care fusese oarbă timp de 20 ani. Încă 8 zile după operația reușită femeia nu vedea nimic. Abia cu început ea a început să învețe să se folosească de ochi. Ea nu putea desluși ceea ce vedea, a trebuit să învețe dela început să citească, căci uitase literele; a trebuit să învețe să deosebească culorile. După câțiva timp femeia se schimbă complet. Dintr-o femeie obosită de viață, îmbătrânită, ea deveni o femeie tânără, cu bucurie de viață, ceea ce dovedește că înrăurire are văzul asupra funcțiunilor sufletești și trupești ale omului.

Din Washington sosește vestea că îmbrăcămintea femeilor americane devine din ce în ce mai greu de rezolvat, din cauza unui decret al consiliului pentru producția de războiu în Statele Unite, care decide că rochiile femeilor vor trebui să fie făcute după un model standard, cum dealtminteri se fac și în Anglia. Rochiile sau mantourile nu vor mai putea avea pe ele zorzoane. Pentru a se economisi stofa s'a decretat că nu se va putea depăși o anumită cantitate de stofă. Noul model de rochie este simplu și nu poate avea mai mult de două buzunare. Iată deci cum nevoile de războiu, schimbă simțitor felul de viață la multe popoare.

Ondulații permanente cu garanție execută

Coafor „Splendid“

Propr. Käthe Weingärtner, Sibiu, Str. Tribunei Nr. 3

Foaia de sarcini

Ultima foaie din cartea funduară numită foaia de sarcini sau Foaia C. cuprinde: sarcinile pe care un proprietar le are asupra averii sale. Ori ce datorie pe care cineva o contractează dela partiuclar sau instituție și zălogește pământul drept garanție, se înscrie în această a treia foaie de carte funduară, pământul rămâne tot timpul cu această sarcină, și nu va fi liber decât atunci când datoria se achită și se face radierea, adică ștergerea datoriei din cartea funduară.

INFORMAȚIUNI

ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — — — —	" 200.—
Instituții și autorități — — — — —	" 2000.—
Abonament de sprijin — — — — —	" 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — — — LEI 10.—

M. S. REGELE a petrecut ziua de 12 Iulie printre marinarii și sburătorii Săi, cari luptă pe mare și asigură integritatea coastelor noastre maritime. Prezența Suveranului a prilejuit marinarii și sburătorilor, clipe de mare însuflețire și manifestare a devotamentului pentru Tară și Tron.

La Constanța, de unde M. S. Regele Mihai I. a început seria inspecțiilor, a sosit împreună cu M. S. Regina Mamă Elena.

† VETURIA REGMAN născ. BLAGA, soția d-lui Prof. Nicolae Regman, fost prefect al județului, a încetat din viață, în ziua de 17 Iulie a. c. Rămășițele pământești ale defunctei au fost înhumate Marți 20 Iulie a. c. la orele 3 d. m. în cripta familiară din Cimitiul Central al Sibului. Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

Nu ar strica dacă s'ar face și la noi

La Braunschweig (Germania) s'a deschis o școală de comerț pentru invalizii de război, prima de acest fel în Germania. Ea are rostul de a da invalizilor puțința să se pregătească temeinic pentru o nouă profesiune. Invalizii locuiesc chiar la școală și lucrează dimineața în marile întreprinderi comerciale din Braunschweig iar după amiază urmează cursuri de specialitate. Școala durează o jumătate de an, apoi absolvenții sunt angajați în diferite întreprinderi. N'ar strica să se pună în funcțiune și la noi astfel de școli.

S'a închis granița între Turcia și Siria

În ziua de 13 Iulie, granița turco-siriană, a fost din nou închisă din partea britanică. Călătorii expresului Taurus care nu erau americani sau englezi sau nu călătoreau în interes de serviciu, au fost respinși. Motivele acestei măsuri nu sunt cunoscute până în prezent nici autorităților turcești.

Se primesc la Tipografia „Astra“ Sibiu, Str. Avram Iancu Nr. 9, 1--2 culegători și 2 fete care știu lucra la mașini plane.

S'a deschis

complect renovat și modern aranjat Restaurantul

Grădina Teatrului

Sibiu, Str. Hartenek (lângă Teatru Municipal)

Servește în permanență cele mai gustoase mâncări calde și reci **mititei regali și grătar special** aranjează mese pentru banchete. Vinuri naturale. Bere specială.

Cântă în fiecare seară muzică de rangul întâiu!

Restaurator **Hans Schuster**

1-3

Dacrisol

Cel mai bun mijloc contra **Căderii părului și mătreței.** — De vânzarea fa toate farmaciile și droguerile.

Laborator chimic Farm.
Mr. G. Mietsch
Sibiu

Situția pe câmpurile de luptă

Din cuprinsul ultimelor telegrame primite la închiderea foii, se desprinde că abea acum se poate vorbi despre începerea unei mari ofensive pe frontul răsăritean. Bolșevicii, cari au făcut pregătiri serioase, sunt pe punctul de a încerca o nouă lovitură. Unde se va da această lovitură rămâne să vedem. După toate semnele, trupele sovietice vor încerca să spargă frontul german în regiunea Orel, unde Rușii au concentrat mari cantități de material de tot felul și trupe.

Luptele din Sicilia

Cercurile militare și politice ale lumii urmăresc cu o deosebită atenție luptele din insula Sicilia, unde puterile aliate fac tot ceea ce le stă în putință pentru deschiderea celui de al doilea front și a pași cât mai adânc pe pământul continentului european.

Aliații continuă a debarca trupe proaspete în diferite puncte de pe coastele insulei. Mai multe formațiuni de parașutiști au fost aruncate din avioanele anglo-americe, în spatele liniilor armatelor Axei, cu scopul de a le ataca fără veste pe acestea.

Luptele devin tot mai îndârjite pe zi ce trece.

Astfel stând lucrurile până acum nu putem spune dacă debarcarea anglo-americană va fi urmată de ocuparea întregii insule ori dacă vor fi respinși de itajieni și germani și aruncați în mare, lăsând numai amintirea unei prea grăbite ofensive asupra continentului european.

Bombardarea Romei

Cu toate făgăduelile date față de Papa, de președintele Americii și premierul britanic, că Cetatea Sfântă va fi scutită de durerile războiului — iată în cursul zilei de Sâmbătă 19 Iulie a. c. în plină numeroase avioane anglo-americe, au trimis din duh o ploaie de bombe grele asupra Romei (Capitala Italiei). Bombele au atins, printre altele și o biserică Vaticanului. Atacul aviației anglo-americe — așa se vede din telegramele — a provocat mari stricăciuni la mai multe clădiri din capitala Italiei. După potolirea bombardamentului, Papa a ieșit pe teren să se intereseze personal, la fața locului, despre stricăciunile provocate.

După cât se dă a se înțelege, anglo-americe vor să provoace, prin aceste nemiloase bombardamente, înlăturarea dela conducerea Italiei a regimului fascist și a Ducelui și totodată să constrângă Italia de a rupe de Germania.

Întâlnirea dintre Hitler și Mussolini

De îndată ce s'a aflat despre bombardarea Romei și despre planurile anglo-americe, de a silă desfăcere a Italiei de Germania, Fuehrerul Hitler a plecat în Italia, unde și-a dat o întâlnire cu Ducele într'un oră din nordul țării. La această întâlnire au participat și experții militari ai celor două țări.

Ce anume se va fi pus la cale, rămâne să ne dăm vâluie evenimentele ce vor urma în zilele viitoare.

Mărețe serbări naționale și ostășești la Sibiu

(Urmare din pagina 1)

Ne-am născut aci înaintea tuturor; și sângele onoarei românești care s'a jertfit dealungul veacurilor, ca și pietrele amintirii suferințelor noastre mărturisesc tuturor că aci am fost totdeauna și aci vom rămâne, pentru că noi am știut să ne facem datoria și față de noi și față de credința noastră creștină și latină și față de pământul nostru și al Europei.

Legile care au cărmuit viața neamului românesc au fost legi de omenie și de dreptate.

Noi n'am împilat niciodată pe nimeni, noi n'am cotropit pământurile cari nu erau ale noastre și n'am pândit ceasurile de întunec ale vecinilor pentruca să înfigem pumnalul în spatele lor îndoit.

Noi am îmbrățișat cu generozitatea creștină a sufletului românesc, pe toți acei cari au venit în leagănul nașterii noastre, chiar când fapta noastră n'a fost înțeleasă și urmată.

Noi n'am răzburat nedreptățile și nici n'am întors încercărilor soartei sfatul aspru al urii.

De aceea credem și am dovedit-o că în aceste ceasuri grele înțelepciunea cea mai elementară ar impune, în locul nedreptăților și al împilărilor odioase, înțelegerea și nicidecum adâncirea prăpastiei, în fața primejdiilor comune.

Cu toate loviturile primite acum, ca și de atâtea nenumărate ori în trecut, ne-am purtat aci, pe pământul românesc, cu demnitate, toate încercările și am răspuns poruncilor istoriei că suntem prezenți, ori de câte ori legea creștină a Europei sau legea de dreptate a ordinii sociale au cerut Neamului românesc să-și verse sângele, pentru ca să-și merite rostul său în Europa.

Adresându-se nouilor sublocotenenți, Conducătorul a continuat:

În fața noastră stă deschis și mare, viitorul vostru, viitorul Neamului.

Tradiția face ca fiecare promoție să primească un titlu.

Eu aparțin celei mai vechi promoții de ostași ai țării.

Promoția mea s'a chemat „Promoția Turda“.

Atunci, în cea dintâi scriere a crezului nostru de ostași și de români, camarazii din promoția noastră ne-am legat să respectăm numele simbolic al promoției, să nu ne găsim liniștea și să nu avem drept de a ne considera datoria împlinită, decât în ceas când pământul Turdei va sta sub semnul salvării noastre.

Și ne-am ținut cuvântul.

Pe voi, tineri ofițeri, vă numim „Promoția Mihai Viteazul“.

Aci, în fața Șelimbărului, sub poalele Turdei, care cel dintâiu Mihai al istoriei noastre și-a zidit trupul lui în pământul neamului risipind cu putere de fulger pe pământul tuturor românilor strigătul unității românești, — al celei dintâi și celei mai sfinte uniri — îți cer și îți poruncesc, Promoție Mihai Viteazul, să știi să fii vrednică de numele pe care porți de azi înainte, nume care este și al Regelui țării.

Îți poruncesc, îți poruncește Neamul, îți poruncește istoria.

Să nu-ți ai liniște, să nu-ți socotești datoria împlinită, până când dreptatea românească înrădăcinată prin sângele jertfei în pământul Turzii, nu va fi împlinită; — pentruca onoarea noastră să fie veșnică aceea pe care au purtat-o în cugete străbunii de Decebal și Traian, la Voevozi și Regi; și pentruca Patria să fie totdeauna aceea pe care o poartă în sfetele români dela Mihai Viteazul până la Mihai I.

Solemnitatea din Piața Regele Ferdinand a luat sfârșit printr'o inimoasă defilare a nouilor sublocotenenți.

După masă la orele 3, s'a desfășurat la Școala de Echitație a Cavaleriei, un concurs cu cai, în prezența M. Sale Regelui a Conducătorului și a Primului Ministru.

În spre seară M. Sa Regele a părăsit Sibiu plecând cu avionul la București. Mareșalul Conducător și Primul Ministru a mai rămas o zi la Sibiu unde a inspectat mai multe așezăminte și instituții militare.